هفته‌نامه محله در کنار ما؛ همیشه آنجا که باید باشیم

(مخاطب آشنا در محله‌هایمان)

خانم ر.ح در محله باغ‌نارنج گفت: «سال‌ها بود که کسی نمی‌آمد از ما بپرسد چه می‌خواهیم. یا خودمان باید می‌رفتیم دنبال مسئولان، یا هیچ‌کس چیزی نمی‌شنید.» او حالا هر هفته منتظر شماره تازه است و می‌گوید نخستین جایی که سر می‌زند، همان صفحه‌ای است که درباره کوچه خودشان نوشته شده است.

آقای ف.ن در محله کوی‌شقایق می‌گوید که تا پیش از این، اگر می‌خواست درباره مشکل آب یا روشنایی کوچه‌شان حرف بزند، ناچار بود یا به شورای شهر نامه بنویسد یا در صف نانوایی با همسایه‌ها گله کند. حالا می‌گوید: «دیدن اسم کوچه خودمان در چاپ، یک‌جور احترام است. انگار کسی بالاخره گوش داده.»

خانم ه.ت عضو شورای محله‌ی کوی‌شقایق است و می‌گوید بسیاری از اهالی تا پیش از این فکر می‌کردند روزنامه‌ها فقط برای خبرهای بزرگ‌اند. او می‌گوید: «وقتی یک خبر کوچک درست و به‌موقع منتشر می‌شود، جلوی خیلی از سوءتفاهم‌ها گرفته می‌شود. مردم دیگر مجبور نیستند فقط از شایعه‌ها خبر بگیرند.»

آقای ا.ر که سال‌ها در محله‌ی باغ‌نارنج مغازه‌ی کوچکی دارد، می‌گوید که حتی تبلیغات مغازه‌ها هم بهتر دیده می‌شود وقتی کنار خبرهای محله چاپ شده باشد. به گفته‌ی او، خیلی از همسایه‌ها عادت کرده‌اند هفته‌نامه را همراه نان یا میوه از سر کوچه بخرند.

خانم ب.ک دانش‌آموز دبیرستان است و می‌گوید برای نخستین بار دیده که نام مدرسه‌شان در روزنامه‌ای چاپ شده است. او با خنده می‌گوید که دوستانش هم بعد از او شماره را گرفته‌اند تا ببینند چه نوشته‌اند. به گفته‌ی او، همین کنجکاوی کوچک می‌تواند آغاز خوبی برای علاقه‌مند کردن نسل جوان به خواندن باشد.

آقای ح.ط که سال‌ها در شورای محله‌ی کوی‌شقایق عضو بوده، می‌گوید که بسیاری از مشکل‌ها فقط وقتی حل شدند که مسئولان مجبور شدند درباره‌شان توضیح بدهند. به گفته‌ی او، هفته‌نامه‌ی محله می‌تواند همان فشار آرام اما مداوم را ایجاد کند که گاهی از هر جلسه‌ی رسمی مؤثرتر است.

خانم ن.ر که در باغ‌نارنج کتابفروشی کوچکی دارد، می‌گوید که حتی آگهی‌های کوچک هم در این صفحه‌ها دیده می‌شوند. به گفته‌ی او، چند کاسب تازه‌کار از همین راه مشتری‌های اول خود را پیدا کرده‌اند. او می‌گوید: «وقتی همسایه‌ها کسب‌وکار تو را می‌بینند، کم‌کم اعتماد می‌کنند.»

آقای ی.ف که سال‌ها در کوی‌شقایق زندگی کرده، می‌گوید که نخستین شماره‌ها را با کنجکاوی خواند و بعد منتظر ماند ببیند آیا این کار دوام می‌آورد یا نه. او حالا می‌گوید که بسیاری از همسایه‌ها دیگر نمی‌پرسند «آیا چاپ شد؟»، بلکه می‌پرسند «کجا می‌شود گرفت؟». به گفته‌ی او، همین تغییر کوچک نشان می‌دهد که عادت تازه‌ای شکل گرفته است.

خانم ه.ت عضو شورای محله‌ی کوی‌شقایق است و می‌گوید برای نخستین بار دیده که نام مدرسه‌شان در روزنامه‌ای چاپ شده است. او با خنده می‌گوید که دوستانش هم بعد از او شماره را گرفته‌اند تا ببینند چه نوشته‌اند. به گفته‌ی او، همین کنجکاوی کوچک می‌تواند آغاز خوبی برای علاقه‌مند کردن نسل جوان به خواندن باشد.

آقای ح.ط که سال‌ها در شورای محله‌ی کوی‌شقایق عضو بوده، می‌گوید که بسیاری از مشکل‌ها فقط وقتی حل شدند که مسئولان مجبور شدند درباره‌شان توضیح بدهند. به گفته‌ی او، هفته‌نامه‌ی محله می‌تواند همان فشار آرام اما مداوم را ایجاد کند که گاهی از هر جلسه‌ی رسمی مؤثرتر است.

خانم ن.ر که در باغ‌نارنج کتابفروشی کوچکی دارد، می‌گوید که حتی آگهی‌های کوچک هم در این صفحه‌ها دیده می‌شوند. به گفته‌ی او، چند کاسب تازه‌کار از همین راه مشتری‌های اول خود را پیدا کرده‌اند. او می‌گوید: «وقتی همسایه‌ها کسب‌وکار تو را می‌بینند، کم‌کم اعتماد می‌کنند.»

آقای ی.ف که سال‌ها در کوی‌شقایق زندگی کرده، می‌گوید که نخستین شماره‌ها را با کنجکاوی خواند و بعد منتظر ماند ببیند آیا این کار دوام می‌آورد یا نه. او حالا می‌گوید که بسیاری از همسایه‌ها دیگر نمی‌پرسند «آیا چاپ شد؟»، بلکه می‌پرسند «کجا می‌شود گرفت؟». به گفته‌ی او، همین تغییر کوچک نشان می‌دهد که عادت تازه‌ای شکل گرفته است.

خانم ه.ت عضو شورای محله‌ی کوی‌شقایق است و می‌گوید برای نخستین بار دیده که نام مدرسه‌شان در روزنامه‌ای چاپ شده است. او با خنده می‌گوید که دوستانش هم بعد از او شماره را گرفته‌اند تا ببینند چه نوشته‌اند. به گفته‌ی او، همین کنجکاوی کوچک می‌تواند آغاز خوبی برای علاقه‌مند کردن نسل جوان به خواندن باشد.

آقای ح.ط که سال‌ها در شورای محله‌ی کوی‌شقایق عضو بوده، می‌گوید که بسیاری از مشکل‌ها فقط وقتی حل شدند که مسئولان مجبور شدند درباره‌شان توضیح بدهند. به گفته‌ی او، هفته‌نامه‌ی محله می‌تواند همان فشار آرام اما مداوم را ایجاد کند که گاهی از هر جلسه‌ی رسمی مؤثرتر است.

خانم ن.ر که در باغ‌نارنج کتابفروشی کوچکی دارد، می‌گوید که حتی آگهی‌های کوچک هم در این صفحه‌ها دیده می‌شوند. به گفته‌ی او، چند کاسب تازه‌کار از همین راه مشتری‌های اول خود را پیدا کرده‌اند. او می‌گوید: «وقتی همسایه‌ها کسب‌وکار تو را می‌بینند، کم‌کم اعتماد می‌کنند.»

آقای ی.ف که سال‌ها در کوی‌شقایق زندگی کرده، می‌گوید که نخستین شماره‌ها را با کنجکاوی خواند و بعد منتظر ماند ببیند آیا این کار دوام می‌آورد یا نه. او حالا می‌گوید که بسیاری از همسایه‌ها دیگر نمی‌پرسند «آیا چاپ شد؟»، بلکه می‌پرسند «کجا می‌شود گرفت؟». به گفته‌ی او، همین تغییر کوچک نشان می‌دهد که عادت تازه‌ای شکل گرفته است.

هوای بادسار تا میانه‌ی مهر ۵ درجه خنک‌تر از میانگین می‌ماند

هشدار زرد هواشناسی برای ۲۳ تا ۲۷ مهر، مه صبحگاهی در ارتفاعات و احتمال بارش سبک در ۲ جلسه

بادسار ـ ۱۴ مهر ۱۴۰۳: اداره کل هواشناسی استان بادسار روز سه‌شنبه هشدار زرد برای پنج روز آینده صادر کرد. بر اساس این هشدار، از ۲۳ تا ۲۷ مهر دمای هوا در ساعت‌های نخست روز به‌طور میانگین ۵ درجه سانتی‌گراد کمتر از بلندمدت ثبت می‌شود و در ارتفاعات بالای ۲۲۰۰ متر احتمال یخبندان وجود دارد. مسئولان از رانندگان خواسته‌اند در محورهای کوهستانی با احتیاط حرکت کنند.

مدیرکل هواشناسی استان بادسار، مهندس کامران یزدان‌پناه، در نشست خبری گفت که ترکیب یک توده هوای سرد و خشک از شمال‌غرب با رطوبت کم دریاچه‌ی نمک‌سار باعث شده است که شب‌ها آسمان صاف بماند و تابش گرما از زمین به فضا بسیار زیاد شود. او افزود: «این وضعیت در مهر کم‌سابقه است و ما را ناچار کرده است که برای نخستین بار از سامانه‌ی هشدار زودهنگام برای کشاورزان هم استفاده کنیم.»

به گفته‌ی او، بیشترین افت دما در دشت‌های شرقی استان، از جمله حوالی روستای سنگ‌بست و شهر کوچک نیلاب، پیش‌بینی می‌شود. در این مناطق ممکن است دمای هوا در ساعت‌های نزدیک به طلوع آفتاب به صفر درجه یا کمتر برسد. مهندس یزدان‌پناه توضیح داد که این شرایط برای باغ‌های انار و گردو، که هم‌اکنون در مرحله‌ی برداشت هستند، خطر جدی ایجاد می‌کند.

در همین هشدار آمده است که از ساعت ۱۰ صبح روز پنجشنبه ۲۵ مهر، دو جلسه بارش سبک باران در دشت‌های غربی استان پیش‌بینی شده است. مجموع بارش این دو جلسه در برخی نقاط به ۴ میلی‌متر هم می‌رسد، اما در بیشتر مناطق از ۱ میلی‌متر فراتر نخواهد رفت. مهندس یزدان‌پناه تأکید کرد که این بارش‌ها برای جبران کم‌آبی خاک کافی نیستند و نباید مردم را از ادامه‌ی صرفه‌جویی در مصرف آب بازدارند.

سازمان مدیریت بحران استان بادسار اعلام کرده است که ۱۲ تیم امدادی و ۴ دستگاه آمبولانس از ۲۰ مهر در محورهای کوهستانی مستقر خواهند شد. همچنین ۲۰ هزار دستگاه بخاری نفتی و ۱۵ هزار پتو برای توزیع در مناطق سردسیر آماده شده است. شماره‌ی تماس ۱۲۲ برای گزارش حوادث جاده‌ای اعلام شده است.

۱۲ هزار دانش‌آموز بادسار امسال به مدرسه نمی‌روند

افتتاح ۴ مدرسه‌ی تازه در مهرماه، اما کمبود کلاس در ۱۱ منطقه‌ی شهری همچنان جدی است

بادسار ـ ۱۴ مهر ۱۴۰۳: اداره کل آموزش و پرورش استان بادسار اعلام کرد که امسال ۱۲ هزار دانش‌آموز در مقطع ابتدایی و متوسطه‌ی اول در استان بادسار به مدرسه نمی‌روند. این رقم با وجود افتتاح ۴ مدرسه‌ی تازه در مهرماه همچنان بالا است. مسئولان می‌گویند بیشتر این دانش‌آموزان در مناطق حاشیه‌ای شهر بادسار و چند روستای بزرگ زندگی می‌کنند و نزدیک‌ترین مدرسه‌ی آن‌ها گاهی بیش از ۴۰ کیلومتر فاصله دارد.

مدیرکل آموزش و پرورش استان بادسار، آقای منصور کیانی‌فر، در نشست خبری روز سه‌شنبه گفت: «ما می‌دانیم که ساختن مدرسه تنها بخشی از کار است. اگر معلم، سرویس رفت‌وآمد و حتی کتاب درسی به‌موقع نرسد، خانواده‌ها دوباره بچه‌هایشان را خانه نگه می‌دارند.» او افزود که ۳۱۰ معلم جدید برای سال تحصیلی جاری استخدام شده‌اند، اما هنوز ۴۵۰ کلاس درس بدون معلم ثابت مانده‌اند.

به گفته‌ی کیانی‌فر، ۴ مدرسه‌ی تازه‌ای که افتتاح شده‌اند در مجموع ۹۶ کلاس دارند و ظرفیت آن‌ها ۲۴۰۰ دانش‌آموز است. با این حال، در ۱۱ منطقه‌ی شهری بادسار همچنان ۱۷۰۰ دانش‌آموز در کلاس‌های دوشیفته درس می‌خوانند. او گفت که ۲ مدرسه‌ی دیگر تا پایان آذر آماده‌ی بهره‌برداری می‌شوند، اما تأخیر در تأمین برق و آب یکی از دلایل اصلی عقب‌افتادن زمان افتتاح بوده است.

خانم ر.ح دانش‌آموز کلاس نهم است و هر روز ۴۵ دقیقه با اتوبوس به مدرسه می‌رود. او گفت که بسیاری از همکلاسی‌هایش به دلیل هزینه‌ی رفت‌وآمد و نبود سرویس رایگان، ترجیح داده‌اند درس را رها کنند. به گفته‌ی او، در زمستان که برف راه‌ها را می‌بندد، عملاً نیمی از کلاس غایب است.

مدیرکل آموزش و پرورش بادسار همچنین از کمبود ۱۲۰ مربی تربیت‌بدنی و ۸۰ معلم هنر در مدارس خبر داد و گفت که ۶۰ درصد مدارس استان هنوز سالن ورزشی ندارند. کیانی‌فر وعده داد که ۱۵ مدرسه‌ی جدید تا پایان سال ۱۴۰۴ تحویل داده شود و ۲۰ مدرسه‌ی فعلی نیز مقاوم‌سازی شوند.

۱۲ هزار دانش‌آموز بادسار امسال به مدرسه نمی‌روند

افتتاح ۴ مدرسه‌ی تازه در مهرماه، اما کمبود کلاس در ۱۱ منطقه‌ی شهری همچنان جدی است

بادسار ـ ۱۴ مهر ۱۴۰۳: اداره کل آموزش و پرورش استان بادسار اعلام کرد که امسال ۱۲ هزار دانش‌آموز در مقطع ابتدایی و متوسطه‌ی اول در استان بادسار به مدرسه نمی‌روند. این رقم با وجود افتتاح ۴ مدرسه‌ی تازه در مهرماه همچنان بالا است. مسئولان می‌گویند بیشتر این دانش‌آموزان در مناطق حاشیه‌ای شهر بادسار و چند روستای بزرگ زندگی می‌کنند و نزدیک‌ترین مدرسه‌ی آن‌ها گاهی بیش از ۴۰ کیلومتر فاصله دارد.

مدیرکل آموزش و پرورش استان بادسار، آقای منصور کیانی‌فر، در نشست خبری روز سه‌شنبه گفت: «ما می‌دانیم که ساختن مدرسه تنها بخشی از کار است. اگر معلم، سرویس رفت‌وآمد و حتی کتاب درسی به‌موقع نرسد، خانواده‌ها دوباره بچه‌هایشان را خانه نگه می‌دارند.» او افزود که ۳۱۰ معلم جدید برای سال تحصیلی جاری استخدام شده‌اند، اما هنوز ۴۵۰ کلاس درس بدون معلم ثابت مانده‌اند.

به گفته‌ی کیانی‌فر، ۴ مدرسه‌ی تازه‌ای که افتتاح شده‌اند در مجموع ۹۶ کلاس دارند و ظرفیت آن‌ها ۲۴۰۰ دانش‌آموز است. با این حال، در ۱۱ منطقه‌ی شهری بادسار همچنان ۱۷۰۰ دانش‌آموز در کلاس‌های دوشیفته درس می‌خوانند. او گفت که ۲ مدرسه‌ی دیگر تا پایان آذر آماده‌ی بهره‌برداری می‌شوند، اما تأخیر در تأمین برق و آب یکی از دلایل اصلی عقب‌افتادن زمان افتتاح بوده است.

خانم ر.ح دانش‌آموز کلاس نهم است و هر روز ۴۵ دقیقه با اتوبوس به مدرسه می‌رود. او گفت که بسیاری از همکلاسی‌هایش به دلیل هزینه‌ی رفت‌وآمد و نبود سرویس رایگان، ترجیح داده‌اند درس را رها کنند. به گفته‌ی او، در زمستان که برف راه‌ها را می‌بندد، عملاً نیمی از کلاس غایب است.

مدیرکل آموزش و پرورش بادسار همچنین از کمبود ۱۲۰ مربی تربیت‌بدنی و ۸۰ معلم هنر در مدارس خبر داد و گفت که ۶۰ درصد مدارس استان هنوز سالن ورزشی ندارند. کیانی‌فر وعده داد که ۱۵ مدرسه‌ی جدید تا پایان سال ۱۴۰۴ تحویل داده شود و ۲۰ مدرسه‌ی فعلی نیز مقاوم‌سازی شوند.